

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

erga me cōtine & dixit ab eo petiuit pedes eius ad cōferu^o ei^o ille & procidit
 29 ונפל הו כנחה על רגלוהו כעא מנה ואמר אנר עלי
 voluit non vero ille tibi ego reddam & omnia spiritum
 רוחא וכל מרם פרע אנא לך : 30 הודין לא עבמ
 redderet donec vincitorum in domum coniecit eum abiit sed
 אלמא אול ארמיה ברת אמירא עד מא דנתל
 id cōferui eorum autē vidissent eum sibi quod debebat id ei
 לה מא רחוב לה : 31 כד חזו דין כנותהון מרם
 fuerāt omnia dominū suū scire fecerūt & venerūt valde eis meror quod fiebat
 דהוא ברית להון טב ואתו אודעו למרהון כל מא
 illud nequam ferue ei & dixit dominus ei^o vocavit eū tunc quæ facta
 דהוא : 32 הידין קריהי מרה ואמר לה עכרא כישא הי
 fuit cōueniēs nonne à me quoniā rogasti tibi remiserā debitum omne
 בלה חובתא שבקת לך דבעית מני : 33 לא ולא הוא
 dominus ei^o & iratus gratiosus fui tibi & ego sicut cōferuo tuo vt gratiosus tibi
 לך דתחון לכנתך איכנא דאנא חנתך : 34 ורגו מרה
 ei quod debebat id omne redderet vsquedū tortoribus & tradidit eū
 ואשלמה למננדנא עד מאננדנא כל מרם רחוב לה :
 vnusquisq; remiseritis non si q. i. eplis est pater me^o vobis faciet sic
 הכנא נעבר לכון אבי דבשמיא אן לא תשבקון אנש
 errata eius corde vestro de fratri suo
 לאחיהי מן לבכון סבלותה :

caput

קפלאון יט

crucis festum post sabbathi vnus matutinis

דצפרא דחר בשבמ דבתר עאדא דצליבמ
 & venit Galilæa à migravit hos sermones Iesus absoluisse eum & factū est
 והוא דכר שלם ישוע מלא הליון שקל מן גלילא ואתא
 turbæ post eū & venerūt Iordanem trans Iudææ in fines
 לתחומא דיהוד לעברא דוורדנן : 2 ואתו בתרה כנשא
 erāt & tētates Pharisei ad eum & accesserunt ibi eos & sanavit multæ
 סניאא ואסי אנון תמן : 3 וקרבו לותה פרישא ומנסין הו
 occasion e in omni vxorem suam dimittere homini licet si & dicebant eum
 לה ואמרין אן שליט לאנש דנשרא אנתתה ככל עללא :

29 πτωσι ουω ο ουω δουλος αυτη εις τρις πεδεις αυτη, παρεκαλη αυτην, λεγων, μακροθυμισον επ' εμοι, και
 πτωσε δεσποδωσαυ τει. 30 ο δε ην υδουει, θηα α πελγωυ εβαλεν αυτην εις φυλακην, εως ο δεσποδω το οφειλο-
 μωσι. 31 ιδου ης δε οι ουω δεσποδοι αυτη τει ηρωδημα, ηυτοπιθουσαι σφοδρα, και ηδου ης, δεσποδωται τη κυρια
 αυτη πτωσε τει ηρωδημα. 32 ητε ποσοσκαλεσα υδρου αυτην ο κυριο αυτην, λεγ, ε αυτην, δεσποδω, ποσιν
 τωω οφειλω, και αυτω αφηκα τει, επιν παρεκαλεσασ με. 33 δε εδω και σε ελεησων ηε σταδου τοι τωω και
 ερω σε ηλασας. 34 και οφειδεις ο κυριος αυτην, παρεδωκεν αυτην τει βασιλευσαις, εως ο δεσποδω πα το οφει-
 λομω αυτην. 35 ουω και ο πατηρ μου ο επιουρανος ποιησθ' εμην, εα μη αφητε υμωσ τη αδελφω αυτην
 δεσποδω καρδω υμω τει πασιν υμωματα αυτην.

Kep. 18.

1. Καὶ ἔβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἰουδαίων. τῶν λόγων τῶν αὐτοῦ, μετῴρετο δὲ τὸ πνεῦμα τῶν Γαλιλαίων, καὶ ἦλθον εἰς τὴν θείαν τῆς
 Ἰερουσαλὴμ ἐξ Ἰερουσαλὴμ. 2. καὶ ἐκατέστη αὐτῶν ὁ γέροντοσ πολλοί. 3. καὶ ἐθεσπέτισεν αὐτοὺς ἕως ἡμερῶν περὶ τῶν ἀφ' ἧσ
 τῶν οἰκουμένων οἰκουμένων αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, ἡμεῖς ἐσμὲν ἀδελφοὶ καὶ οὐδὲν ἕτερον ἔχοντες.

29 Et procidens conseruus
 eius rogabat eum , dicens,
 Patientiam habe in me , &
 omnia reddam tibi.
 30 Ille autem noluit : sed
 abiit , & misit eum in carce-
 rem donec redderet debi-
 tum.
 31 Videntes autem conserui
 eius quæ fiebant , contristati
 sunt valde : & venerunt , &
 narrauerunt domino suo
 omnia quæ facta fuerant.
 32 Tunc vocauit illum do-
 minus suus : & ait illi , Serue
 nequam , omne debitū illud
 dimisi tibi , quoniam rogasti
 me ;
 33 Nonne ergo oportuit &
 te misereri conserui tui , si-
 cut & ego tui miserus sum ?
 34 Et iratus dominus eius ,
 tradidit eum tortoribus ,
 quoadusque redderet ei vni-
 uersum debitum.
 35 Sic & Pater meus cælestis
 faciet vobis , si non misereri-
 tis vnusquisque fratri suo de
 cordibus vestris.

CAP. XIX.

1 Et factum est, cum con-
 summasset Iesus sermones
 istos, migravit à Galilæa, &
 venit in fines Iudææ trans
 Iordanem.
 2 Et secute sunt eum turbæ
 multæ, & curauit eos ibi.
 3 Et accesserunt ad eum
 Pharisei tentantes eum, &
 dicentes, Si licet homini di-
 mittere vxorem suam qua-
 cunque ex causa?

& oraret super eos manū suā vt imponeret puerulos ei obrulerūt tunc
 הִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 finite eis dixit Iesus verò ipse discipuli eius eos & increpabāt
 וכאן בהון תלמידיהוּ! הוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 isti qui sicut enim corum eos phibeatis neque ad me venietes puerulos
 טְלִימָא אַתִּין לוֹתִי וְלֹא תַכְלוּן אַנּוֹן דְדֵאִילִין גִּיד דֵאִךְ הַלִּין
 & abiit super illos manū suā & imposuit eorum regnum est sunt
 אַנּוֹן אִיתִיהּ מַלְכוּתָא דְשָׁמַיָא וְכֹס אִידֵה עֲלֵיהוֹן וְאוֹל
 illinc

13 Tunc oblatis sunt ei par-
 uuli, vt manus eis impone-
 ret, & oraret. Discipuli au-
 tem increpabant eos.
 14 Iesus verò ait eis, Sinite
 paruulos, & nolite eos pro-
 hibere ad me venire: talium
 est enim regnum cælorum.
 15 Et cùm imposuisset eis
 manus, abiit inde.

מן תמן

faciorum eius & sanctorum Antonij patris in cōmemoratione
 בדוכרנא דאבנא אנטוניום וקדושישא הברוהי
 faciam boni quid bone magister ei & dixit accessit vnus & venit
 16 ואתא חד קרב ואמר לה מלפנא טבא מנא דטב אעבד
 vocas quid ei dixit verò ipse quæ sunt in eternū vitæ mihi vt sint
 דנהוון לי היא דלעלם! הוּ דִין אָמַר לָהּ מִנָּא קְרָא
 vis verò si deus vnus nisi bonus non est bonum me tu
 אנת לי טבא לית טבא אלאאן חד אלהי אן דין עבא
 quoniam illi dixit mandata serua ad vitam ingredi tu
 אנת דתעול להי טר פוקדנא! אמר לה אילון
 furaberis neq. moxhaberis neq. occides non illi ait Iesus autē ipse
 הוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לָהּ דְלֹא תַקְטוּל וְלֹא תַגְרוּ וְלֹא תַגְנוּב
 & matrē tuā patrē tuū & honora falsum testimonium testaberis neque
 וְלֹא תַסְהַד סְהַדוֹת שׁוֹקְרָא וְיִקְרַר לְאִבּוּךְ וְלֵאמֹךְ
 hæc adolescens ille illi ait seipsum sicut proximū tuū & diliges
 וְתוֹחַב לְקָרִיבְךָ אִיךְ נַפְשֵׁךְ! אָמַר לָהּ הוּ עֲלִימָא הַלִּין
 illi dixit ego deficior quid pueritia mea à ista seruauī omnia
 כְּלֵהוֹן גִּטְרַת אַנְיוֹן מְלִיּוֹתִי מִנָּא חֲסִיד אָנָּא! אָמַר לָהּ
 & da tuā possessionē redē vade esse perfectus tu vis si Iesus
 יִשׁוּעַ אֵן עֲבָא אַנְרַת נַמִּירָא לְמַהוּמָא וְלִ זְבוֹן קִנְיִןךְ וְהִב
 audiuit post me & veni in calis thesaurus tibi & erit pauperibus
 לְמַסְכְּנָא וְתִהְוָא לְךָ סִימְתָא בְּשָׁמַיָא וְתָא בְּתָרִי! שְׁמַע
 erat ei tristitia quādo & abiit hunc sermonem adolescens ille autē
 דִין הוּ עֲלִימָא מִלְתָּא דְהָא וְאוֹל כֵּד כְּרִיא לְרֵה אִית
 multa possessio enim ei erat
 הוּא לָהּ גִיד קִנְיָנָא סְגִיָּא!

16 Et ecce vnus accedens,
 ait illi, Magister bone, quid
 boni faciam vt habeam vitā
 æternam?
 17 Qui dixit ei, Quid me
 interrogas de bono? vnus est
 bonus, Deus. Si autem vis ad
 vitam ingredi, serua manda-
 ta.
 18 Dicit illi, Quæ? Iesus
 autem dixit, Non homici-
 dium facies, Non adultera-
 bis, Non facies furtum, Non
 falsum testimonium dices.
 19 Honora patrem tuum
 & matrem tuam. Diliges
 proximum tuum sicut tei-
 psum.
 20 Dicit illi adolescens,
 Omnia hæc custodiui à iu-
 uentute mea: quid adhuc
 mihi deest?
 21 Ait illi Iesus, Si vis per-
 fectus esse, vade, vende
 omnia quæ habes, & da pau-
 peribus, & habebis thesau-
 rum in cælo: & veni, sequere
 me.
 22 Cùm audisset autem
 adolescens verbum, abiit tri-
 stis: erat enim habens multas
 possessiones.

13 וְהִידִין קָרְבוּ לָהּ טְלִימָא דְנִסְיָא אִידֵה עֲלֵיהוֹן וּנְצִלָהּ
 אוֹתֵי: 14 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 15 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 16 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 17 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 18 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 19 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 20 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 21 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי: 22 וְהוּ דִין יִשׁוּעַ אָמַר לַהוֹן שְׁבוּקוֹן
 אוֹתֵי:

23 Iesus autem dixit discipulis suis, Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum caelorum.

24 Et iterum dico vobis, Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum caelorum.

25 Auditis autem his discipuli mirabantur valde, dicentes, Quis ergo poterit saluus esse?

26 Aspiciens autem Iesus, dixit illis, Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt.

27 Tunc respondens Petrus, dixit ei, Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis?

28 Iesus autem dixit illis, Amen dico vobis quod vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.

29 Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut forores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit.

30 Multi autem erunt primi, nouissimi: & nouissimi, primi.

vobis ego dico amen discipulis suis ait autem Iesus
23 ישוע דין אמר לתלמידיו אמון אמר אנא לכו
verò rursùm caelorum in regnum vt ingrediatur diuiti
est quia difficile

24 דעטלא היל עתירא דנעול למכות שמיא: תוב דין
per foramen transire camelo est quia facilius vobis ego dico
אמר אנא לכו דליל הו לגמלא למעל בהרוא
Dei in regnum vt intret diuiti quàm acus

25 דמטא או עתירא דנעול למכותא דאלהא:
quidam & dicebant valde erant mirantes audiuissent cum verò discipuli
תלמידי דין כד שמעו תהירין הו טב ואמרו מנוכי

26 משכח דנחא: הר בהון ישוע ואמר להון לות בנישא
homines apud eis & dixit Iesus in eos aspiciens saluari potest
פוסבילע id omne verò Deum apud potest non hoc
הרא לא משכחא לות אלהא דין כל מדם משכחא:

27 דעפרא דעארה דפטרס שליחא
apostoli Petri festi matutinis
omnia reliquimus nos ecce ei & dixit Cephas respondit tunc

28 הדין ענא כאפא ואמר לה הא הון שבקן כל מדם
amen Iesus illis dixit vobis erit quid ergo post te & venim:
ואתון בתרד מנא כי נהוא לן: אמר להון ישוע אמון
cum nouo in seculo post me qui venistis quòd vos vobis ego dico
אמר אנא לכו דאנתון דאתותון בתרי בעלמא חדתא טא
etiam sedebitis glorie iux thronum super hominis filius sedebit
דיתב בררה דאנשא על תרונס השיבחה תתמון אף
Israel tribus duodecim & iudicabit sedes duodecim super vos

29 אנתון על תרעסר כורסון ותדונון תדעסר שכטא דיסריל:
aut patrem aut forores aut domos qui reliquerit homo & ois
וכל אנש דשבק בתא או אחא או אחותא או אבא או
vnum uomē meū ppter agros aut filios aut uxorem aut matrem
אבא או אנתתא או בניא או קודנא מטל שמי חד
autem multi hereditabit aeternam & vitam accipiet in centum

30 במא נקבל והיא דלעלם נארט: סגיאא דין
& nouissimi nouissimi qui erant primi

קדמיא דנהון אהריו ואחתיא קדמיא:

23 ο δειντοις οιπε τοις μαθηταις αυτου, αμην λεγει υμιν, οτι δυσκολως πλουτοι εισελθουσι εις τω βασιλειαν
24 πάλιν δε λεγει υμιν, διωκοπιον δευ και μηλοτ δευ ασπιματε εσφιδεσ δελθιτε, η πλο-
σιον εις τω βασιλειαν τω θου εισελθι. 25 απουσιτε δε οι μαθηται αυτου, και πληουσιν αποδρα, λεγιτε,
26 ημελειμα δε ο Ιησους, ειπυ αυτοις, εσθι απρωτοι τω α δωα τοι οει, πα-
27 τω π ληκρεθις ο τ οει ειπυ αυτου, ιδου ημεις απωκαμδυ πατα, και ηκε-
28 ο δειντοις ειπυ αυτοις, αμην λεγει υμιν, οτι υμεις οι απωκαμδυ πα-
29 και πτω εσ αφη και ειλας, η αδελοισ, η αδελφαι, η πα-
30 πολλοι δε ειστιν πρωτοι, και δευτοι, και δευτοι, και δευτοι.